

MEZI ŠÁLKY

ČÍSLO 4

PROSINEC 2012

ZDARMA

VÁNOČNÍ OBLAK

Procházela jsem se s dcerou adventním trhem na našem náměstí. Bylo mrazivo, sluníčko se schovalo za mraky a všude voněl vánoční punč a horká medovina.

Náhle se z oblaku začaly na zem snášet zlaté a stříbrné hvězdičky.

To snad malí andělíčky vykukovali z okrajů mraku a posílali na zem tu nádheru.

Sněhové vločky pokryly vánoční trh. Čepice, vlasy, střechy stánků, děti, babičky i dědečkové – na všem byl ten stříbrný prach.

„To je vánoční oblak,“ řekla dcera a chytila mě za ruku, když jsem úžasem hleděla na tu nadpozemskou krásu.■

Lenka Zemanová

Máš-li sen
vnímáš den.
Máš-li jen den
nevnímáš sen.

Argile

Milan Mikoláš (www.argile.wbs.cz)

DĚNÍ V ČAJOVNĚ

Adventní koncert

zpěv: **Ivana Lesná,**

lyra: **Jan Braunstein**

Moderní lyra a skladby z doby renesance, gotiky a současná tvorba 1. učitele lyry v Čechách-Jana Braunsteina.

Zazní též písně z Aramejské modlitby a vánoční písně A.Michny.
7. 12., 19:00, 100 Kč

Rozjímání s Květou Fialovou

14. 12., 18:00

VYPRODÁNO

Výstava v čajovně
po celý prosinec:
Pavel Macák - Obrazy

AKCE PRO ZROZENEC VE ZNAMENÍ STŘELCE:

1+1 přívěsek nebo
náušnice **ZDARMA**

Podmínkou je doklad s
uvedeným datem narození (23. 11. - 21. 12.)

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ:

INSPIRACE „ZE SHORA“	2
POSVÁTNÉ, LÉČIVÉ A MAGICKÉ	4
VÁNOČNÍ ZVYKY A VĚŠTĚNÍ	5
JAK VIDÍME VÁNOCE MY?	7
„LIDÉ“	8

INSPIRACE „ZE SHORA“

7. prosince se bude v čajovně od 19:00 dít něco neobvyklého.

Moderní lyra ve spojení s hlasem **Ivany Lesné** bude rozeznávat skladby z doby renesance, gotiky a také tvorbu 1. učitele lyry v ČR **Jana Braunsteina**.

Už se nemůžeme dočkat a tak jsme požádali Ivanku o rozhovor.

Jenom v krátkosti: vydala CD *Poděkování*, hrála hlavní roli v muzikálech na *Hluboké Romeo a Julie* a *Jedna noc na Karlštejně*. Také pořádá různé semináře a koncerty.

Více se dozvíte na stránkách www.zivotnadlehni.cz a samozřejmě v tomto rozhovoru...

Jak by ses charakterizovala?

Jsem intuitivní zpěvačka, hlasová pedagožka a lektorka hlasových a pohybových workshopů.

Zabývám se mnoho let muzikoterapií.

Využívám svých tvůrčích sil také k tvorbě hudby a občas obrazů.

Mám malé dítě, takže jsem už rok a 8 měsíců maminkou skoro na plný úvazek.

Sem tam vytvořím nějaký koncert nebo seminář. Lidé také přijíždí za mnou na zpěv a hlubinnou terapii. Jinak jsem člověk docela obyčejně žijící se svým mužem na samotě u lesa kousek od Hluboké nad Vltavou, kde máme psa, kočku a tři kozy.

Když vystupuješ, máš trému?

Většinou mám malou trému těsně před začátkem. Ale jakmile začnu zpívat, tréma je pryč a odevzdávám se proudu energie, který prochází skrze zpěv.

Jak se připravuješ na koncert? A jak se připravujete s panem Braunsteinem?

Písničky si zkouším průběžně, když mi vyjde čas. Třeba, když malý Ríša spí nebo večer ve sprše. S Honzou je poměrně těžké se sejít, je hodně vytížený, takže zkoušíme maximálně třikrát před koncertem.

Jaké jsou Tvoje další koníčky?

Momentálně je mým nejmilejším koníčkem tanec fla-

menco. Právě tam totiž vypustím všechny starosti z hlavy a mám dvě hodiny jen pro sebe.

Dál se věnuji trochu hře na *tenorovou chrotu*, což je muzikoterapeutický nástroj podobný violoncellu. Doufám, že na něj budu mít v budoucnu více času.

Tvé CD *Poděkování* je na slova aramejské modlitby.

Proč zrovna tento motiv?

Jak se můžete dočíst třeba v knize N.D. Klotze, je to text vyslovený Ježíšem v jeho rodné řeči. Právě v této knize mě oslovila obrovská rozmanitost jeho významů.

Řekla jsem si: tento text si zaslouží zhudebnit. A od té doby mi začaly přicházet inspirace „ze shora“, a tak jsem si je poznamenávala do not, které se později staly základem pro velké mravenčí dílo v nahrávacím studiu.

Vím, že pořádáš hodiny, kde učíš lidi zpívat.

Kdybych i já byla takový zájemce a přišla bych k Tobě, jak by to probíhalo?

Hodiny probíhají velmi individuálně. Navazuji vždy na předpoklady a dovednosti, se kterými zájemce přišel.

Vyzkoušeli bychom, jakým způsobem dýcháš, jak využít váš svalstvo dechových opor, jaký máš postoj, uvolněnost svalů hrtanu, čelisti, jazyka a momentální hlasový rozsah. Taky základy intonace.

Toto všechno se dá zjistit v podstatě už při první hodině.

Kde a jak jste se poznali s panem Braunsteinem?

S Honzou jsme se poprvé setkali v rámci soukromé školy v oboru muzikoterapie. On byl jedním z lektorů, kteří mě učili muzikoterapii. Tehdy jsme ještě vůbec netušili, že budeme jakkoli spolupracovat.

Pak jsme se asi ne náhodou setkali v Evropském alikvót-

ním sboru a teprve rok po té nás hlavní organizátorka pobídla, abychom zkusili zahrát a zazpívat něco spolu. Ani jeden z nás neváhal a tak vzniklo spojení lyra – zpěv.

Výsledek si každý může přijít poslechnout.

Tvůj nejoblíbenější hudební nástroj?

Tak to je určitě hlas a naše tělo. Je to velmi praktická záležitost, protože si je nosíme stále s sebou a zároveň mají nejvíce možností využití.

Když už bych měla vybrat z jiného materiálu, dovedu si nejvíce užívat zvuku violoncella a bubnů.

Jak na Tebe působí zrovna lyra?

Lyra je ve své podstatě křehký nástroj. Ta podoba ly-

ry, kterou můžete zažít u Honzy Braunsteina je zajímavá tím, že je uzpůsobena pro koncertní vystupování. Je na ní mnohem více strun, než na původní lyře a má tak neobyčejně velký rozsah.

Na mě lyra působí velmi uklidňujícím a osvobozujícím dojmem a vždy se těším na doprovod svého hlasu tímto nástrojem.

Co v nejbližší době plánuješ?

Právě s Honzou Braunsteinem v prosinci chystáme vánoční koncerty, kterými letos zakončím všechny vnější aktivity. Potom si chci udělat více času na rodinu. Těším se na zklidnění, pečení cukroví, výzdobu hájenky a jak si to tu s Ríšou a Karolem pěkně zútulníme. ■

Koncert Ivany Lesné v čajovně 14. 1. 2011

Jak takové spojení lyry a zpěvu vypadá?

Přijďte se podívat

**7. 12. 2012 od 19:00 do čajovny U sv. Mikuláše.
www.zivotnadelani.cz**

**NEJOBLÍBENĚJŠÍ
NÁSTROJ?
NÁŠ HLAS A TĚLO.
JE TO VELMI
PRAKTICKÁ
ZÁLEŽITOST,
PROTOŽE SI JE
NOSÍME STÁLE S
SEBOU..**

POSVÁTNÉ, LÉČIVÉ A MAGICKÉ

Moc ráda chodím do lesa na procházky. Znáte to... stromy člověka uklidní a předají mu svou energii. Občas tam na mě čeká i překvapení. To když se podíváme do korun stromů a uvidíme velkou zelenou kouli. Je to posvátné, léčivé a magické jmelí.

Jmelí se od pradávna používá v lidovém léčitelství.

Protože...

- snižuje krevní tlak (rozšiřuje vlásečnice)
- má uklidňující vliv na srdeční činnost
- tlumí bolesti hlavy
- pomáhá při závratích

Používání jmelí jako léčivé rostliny je známo už od středověku. Podle Matthioliho bylo jmelí lékem proti zimnici, žloutence, průjmu, souchotinám a padoucnicí

A proč je magické?

Jmelí se užívalo při obřadech, magii i léčení od nejstarších dob. Galové ho odsekávali v noci před úplňkem na počátku roku.

Ve starověku se jmelí používalo jako protijed, proti uřknutí a uhranutí duchy z podsvětí. Ale také jako lék na ženskou neplodnost.

Rostlina obdařená kouzelnou mocí

Starí Keltové považovali jmelí jako rostlinu obdařenou kouzelnou mocí.

Rituálně ji užívali k vyhánění démonů. Větvičky jmelí můžeme často vidět na nejrůznějších keltských předmětech.

Jmelí jako symbol

Zvyk zavěšovat o Vánocích jmelí jako symbol štěstí vznikl ve Velké Británii. K nám se rozšířil na počátku 20. století. Ve výtvarném umění větvičky jmelí symbolizují také štěstí.

Léčivá moc jmelí je někdy přirovnávána k moci Krista uzdravovat nemocné.

Jmelí je odnepaměti symbolem života a ochranným talismanem.

Lidé věřili, že jmelí udržuje svazky mezi lidmi, protože i jeho bobule pevně lepí k sobě. Dodnes zavěšujeme jmelí na Štědrý den na dveře nebo nad

slavnostní tabuli.

To pro požehnání a jako příslib štěstí do domu.

Když zašeptáme do plamínku první zapálené svíčky na stromečku přání, jmelí nám ho splní.

Zvyk líbat ženy pod zavěšeným jmelím pochází asi z Anglie. K nám se dostal ze sousedního Německa, kam ho přinesli angličtí vojáci.

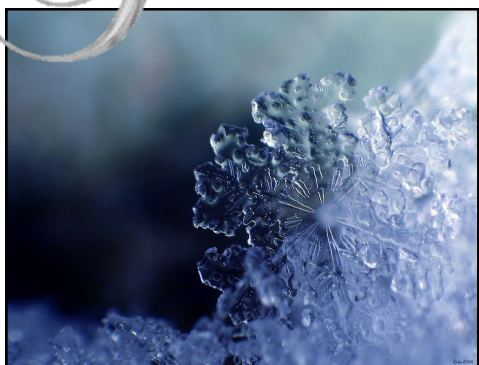
Je kuriózní, že ve středověkém Německu se jmelím označovaly veřejné domy jako znamení prodejné lásky.

Irové věší jmelí na dveře jako pozvánku k prostřenému stolu.

V Norsku je jmelí symbolem usmíření. Rozhňevaní lidé se musí pod stromem se jmelím udobřit, jinak na sebe přivolají hněv bohů. ■

Petra Vernerová

SNĚHOVÁ VLOČKA

Říká sněhová vločka vložce: „Ty jsi ale krásná! Jak to děláš?“

„Nevím,“ odpoví druhá, „Jen jsem, letím, padám, třpytím se a jsem součástí všeho okolo.“

„To je skvělé, že jsi jako já. Akorát jinak vypadáš. Obě dvě jsme vodou a zase jí budeme, až roztajeme.“

„To jsem ráda. Ty taky?“

Vzpomínka na M. Kose

VÁNOČNÍ ZVYKY A VĚŠTENÍ

Za dlouhých zimních nocí se přírodní síly dostávají do divokého zápasu s démonickými bytostmi. Slunce jako by bylo v tyto dny poraženo.

Po celý prosinec se v lidových Vánocích objevovaly různé tajemné postavy, nesoucí v sobě skrytou symboliku. Pojďme se na některé z nich podívat.

Půst

Na Štědrý den se držel až do večere přísný půst. Ti, kteří ho zachovali, měli vidět zlaté prasátko. Ke společné večeři se pak zasedlo poté, co vyšla první hvězda.

Klepání na kurník

Svobodná dívka klepe střevícem na kurník. Ozve-li se slepice, dívka zůstane svobodná. Pokud se objeví kohout, brzy se vdá.

Knedlíky

Pokud se dívka potřebuje rozhodnout mezi nápadníky, napíše jejich jména na papírek a dá do knedlíků, které připravuje. Vybere si toho, "jehož knedlík" rozkrojí první.

Barborky

Vložte do vázy tolik větvíček (podle vánoční tradice by to měla být větev třešnová-barborka), kolik je členů rodiny. Na lísteček napíše každý člen nějaké přání a pověsí jej na větvíčku. Komu větvíčka na štědrý den vykvete, tomu se přání splní.

Jakou polévku?

Jakou polévku máte na stole, než jdete rozbalit dárečky? Slyšel jsem již mnoho verzí, od

kroupové, rybí, čočkové, bramborové až po houbovou. Dnešní maminky vaří pouze to, co dětem opravdu chutná. Jak tomu ale bylo dříve? Jaká polévka je ta pravá štědrovečerní? Říká se, že právě rybí polévka byla tou nej. Hospodyně připravila večeři z krup, čočky a rybí polévku. Také se pekl vánoční kuba.

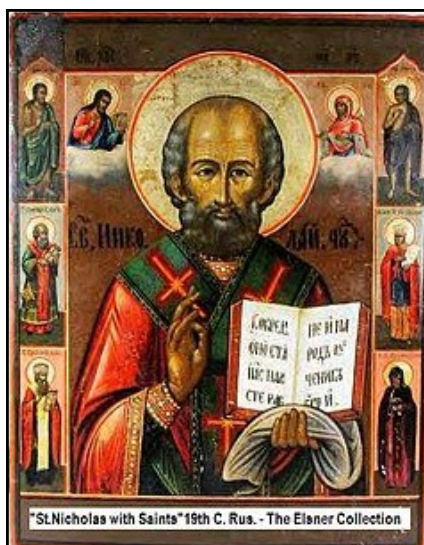

(c) 2007 www.dolcevita.blog.cz
vánoční kuba

Mikuláš

V předvečer svátku tohoto světce, 5. prosince, chodí do domů Mikuláš v doprovodu čerta a anděla, navštěvuje děti a rozdává jim dárky.

Mikulášská tradice vychází z legendy o svatém Mikuláši – biskupovi, který žil ve 4. století v Malé Asii a proslul svým

"St. Nicholas with Saints" 19th C. Rus. - The Elser Collection

zbožným životem a dobročinností. Zvyk velmi zlidověl a k postavě Mikuláše, oděného do dlouhého pláště a s berlou v ruce, se přidal ještě čert a anděl jako představitelé protikladu **dobra a zla**.

Lucie

Sv. Lucie se narodila v rodině zámožných křesťanů v sicilských Syrakusách. Po otcově smrti jí matka sjednala sňatek s bohatým pohanským mladíkem. Lucie sňatek odmítla a svoje věno rozdala chudým. Když se to dozvěděl její nápadník, obžaloval ji u soudu jako křesťanku.

Chtěli ji odvléci do nevěstince, ale stála jako přikovaná a nikdo s ní nemohl pohnout. Nakonec jí kat vrazil dýku do hrdla.

Den jejího svátku, 13. prosinec, býval v době platnosti staršího juliánského kalendáře zimní slunovrat – nejdůležitější okamžik v celém roce. Z této doby pochází známé pořekadlo „Lucie – noci upije, ale dne nepřidá.“ Přijetím jiného kalendáře se zimní slunovrat přesunul o osm dní dozadu a tak je dnes toto pořekadlo zdánlivě neopodstatněné, ovšem citujeme ho s oblibou a pravidelně.

Předvídání budoucnosti

Pro předvídání budoucnosti byl Štědrý den nejvhodnějším dnem roku.

Ráno se lidé chodili umýt ke studni či potoku, aby byli celý rok zdraví. Po večeři rozkrajovali jablka a podle tvaru jadřince odhadovali svůj osud. Pokud měl jadřinec podobu **†**, měla

>>

přijít smrt, * naopak přinášela štěstí a majetek.

Do vody se lilo ze lžíce rozžhavené olovo. Jeho ztuhlý tvar poté napověděl lidem, co se v budoucnu stane.

Má mě rád, nemá mě rád?

V žádné sféře života neexistovalo tolik pověr, jako byly praktiky svobodných děvčat, jimiž chtěla poznat budoucího muže, zjistit dobu svatby či osud manželství.

Proto děvčata na Štědrý večer pouštěla ve vodě skořápky ořechů s malými svíčkami. Jedna představovala děvče a další možné nápadníky. Poté čekala, ke kterému z chlapců se přiblíží.

Přes rameno děvčata házela ke dveřím střevíc a pokud dopa-

dl špičkou z domu, měla být do roka svatba. Tvář nastávajícího ženicha bylo možné vidět i na hladině vody.

Zákaz práce!

Na Štědrý den se nesmělo pracovat, ani lůžka se nestlala. Někdy se dokonce zavazovaly tlamy dobytku, aby nemohl přezvykovat a neznesvěcoval tak tento den.

„Zamčený“ stůl

Samotný stůl se obvykle obeplínal provazem. To mělo zajistit nejen soudržnost celé rodiny v průběhu budoucího roku, ale mělo to rovněž ochránit dům před zloději. Prostíral se také sudý počet talířů. Podle pověry totiž těsně před štědrovečerní večeří obhlíží smrtka stoly a tam, kde vidí lichý počet prostřených míst, by se mohla pro někoho v následujícím roce vrátit.

A zejména - nikdy nikdo nedovolil, aby bylo prostřeno pro

třináct osob. Třináctý byl přece Jidáš na osudné poslední večeři Páně!

Ometačky

O silvestrovské noci chodívaly po staveních tzv. Ometačky. Staré černě oděné chudé ženy, které měly hlavu zavázanou bílým šátkem tak, aby vpředu vybíhala nad čelo stříška. Třikrát zaklepaly na dveře, vešly do kuchyně, a aniž cokoli pronesly, přistoupily k plotně a třikrát ji přejely košťaty.

Tím se mělo zabránit, aby na plotnu přišlo v novém roce něco nezdravého. Přes silvestrovskou noc nesměla hospodyně nechat sušit prádlo.

Posměchu byl vystaven ten člen rodiny, který vstal tento den z postele nejpozději.

„Nakřapaný“

Prvního ledna si každá hospodyně obzvlášť hleděla hrnců. Kdyby jí nějaký vyklouzl z rukou a rozbil by se, celý budoucí rok by byl potom „nakřapaný“. Přes práh domu se v tento den ještě pokládalo koště. Kdo vkročil do stavení jako první, měl ho zvednout a uklidit na místo.

Rovněž se po celý novoroční den nesmělo z chalupy nic vynášet, prý by se s tím vyneslo i štěstí. ■

Milan Doležal

VÁNOČNÍ PUNČ

V těchto mrazivých, předvánočních dnech vás jistě zahřeje na těle i na duši skvělý vánoční punč.

Připravte si ho podle následujícího receptu:

Budeme potřebovat: koření (hřebíček, skořice, badyán, vanilka, kardamon), černý čaj, rum a cukr/med

Poznámka: Doporučujeme zakoupit namíchánou směs koření přímo u nás v čajovně.

- 1) 1 až 2 lžičky směsi koření vaříme ve 200 ml vody pomalu 2 – 3 minuty.
- 2) Přidáme 2 lžičky černého čaje (nejlépe Assam) a necháme 4 minuty vy-louhovat.
- 3) Na závěr přidáme rum a cukr/med podle chuti.

JAK VIDÍME VÁNOCE MY?

...A kdo jsme vlastně my?

Takoví obyčejní člověkové (dobře - lidé :-)), kteří dělají něco úplně jiného, než píšou, editují či lámají (=dávají na stránku) články. To si zase jenom jeden z těch lidí vymyslel, že budeme vydávat „noviny“.

A tak jsme Vám každý z nás, co se na tomto „projektu“ podílíme, chtěli popřát takovým tím ohraným práním VESELÉ VÁNOCE a třeba Vám i říct (napsat), jak takové Vánoce vidíme my. Doufáme, že to po nás přečtete :)

P.S.: Kdyby ne, stavte se v lékárně - tam jsou samí doktoři, ti Vám s tím jistě rádi pomohou. :)

Vánoce pro mě znamenají milé setkávání
při vánočním epikuránu před v krbě,
ekspresně prochlazením zimní kuchyní,
vzkusím-li na ty, kteří mě nemohou být
se mnou a klavír rozvířený na scině
mých dechů v vánočním slunečku, kdy je
slávek, že mě právě „konečně“ přišel.

Petra Vernerová
autorka textů

Lenka Zemanová

Vánoce znamenají PÁNE

Klaslo ráno pročítám s alou rodinou
adventní čas krásným národním
na štěstí den, ek namena
pečení perníčků, adventní adr. stace
nášlita končící se národním
ducha, kulturní dárečky, klavír
ko mračka.

Můj nejdelší vánoční dárek
je vidět rozvířená rta
slávek mračka.

Eva Bárová
korektury

Lenka Zemanová

Vánoce je radostný čas ztížení, kdy
si všichni opravdu chceme udělat
radost. Sedíme se u stromčku,
na stole kratochvilky a pak
se splní i ta nejtajnější přání.

Lenka Zemanová

Lenka Zemanová
autorka textů, editorka

VÁNOCE?

STÁČÍ KJZ

- 1) DONUTY KUKY ROUŠTĚT WOJETY
- 2) USTĚT OVO
- 3) ZVOJITĚ LA VEJŠTIA
- 4) ZMÍVAJTE WOJETY

A KYŽ SE PI TO POJAT SPIT LA JO%
ZAV TO KO ME PĚTMY VÁNOCE

Lída Kohoutková
korektury

Lenka Zemanová

Slovo vánoce mi vykouzili vždy uměv nejen
na rtech, ale i v duši. Hapadají mě slova
jako rodina, dělní uměv, radost, potoka,
upřimnost... Kým, ale i sobě proji,
aby se tento uměv neobjevoval jen jednou
v roce, ale abychom se radovali z každého dne
a třeba jen v lidovým slovem se obdarovali
co nejčastěji. Krásné vánoce plné radosti
a lásky přeje Eva Fialková

Eva Fialková
autorka některých fotografií

Vánoce? Mají své kouzlo. Jsou tajemné.
Protože zrovna v tenhle čas už nechci být ten nesnesitelný
puberták, ale zase dítě, které pečlivě drhne klíčovou
dívku (tedy se u nás dostávají dárky)) a za každou
hvězdu na nebi vidí Ježíška...

Aspoň na chvíli...

Kateřina Zemanová
autorka textů, editorka, „grafik“

Čajovna U sv. Mikuláše

Kde nás najdete?

Beneše z Loun 321

Louny

440 01

Sklepní prostory pod lékárnou U sv. Mikuláše na Mírovém náměstí.

Telefon: 415 652 164

E-mail: cajovna@arsys.cz

Facebook: Čajovna U sv. Mikuláše

Budeme moc rádi za jakoukoli kritiku nebo připomínky.

VÍCE INFORMACÍ NA:

WWW.ARSYS.CZ/CAJOVNA

LÁSKA JE JEDINÁ HODNOTA,
KTERÁ SE DĚLENÍM NÁSOBÍ.

Anonym

Další pokus, jak vměstnat všechny přednosti čajovny do jednoho odstavce... To aby to vás, čtenáře nenudilo a snad jste i dostali chuť na výborný čaj, kávu či čokoládu. Ale víte co, nebudu dělat čajovně prostředníka. Ona vám to jistě poví sama v krátkém dotazníku:

Jméno: Čajovna U svatého Mikuláše

Co nabízím: přes 60 druhů kvalitních čajů, výbornou čokoládu, skvělou kávu, nejrůznější mňamky, vodní dýmku, čaje, kameny, čajové náčiní a jiné nezbytnosti na prodej

Pro koho jsem: pro NEkuřáky cigaret, pro kuřáky vodní dýmky, pro mladé a naivní, ale i pro životem zkušené

Z čeho mám radost: ze zajímavých přednášek léčitelů, z dechberoucích koncertů a z obrazů nejrůznějších autorů

*Těším se na návštěvu milých lidí
Čajovna U sv. Mikuláše*

Staňte se fanoušky našich Facebookových stránek a dozvíte se všechny novinky jako první!

A navíc další informace ze zákulisí čajovny :-)

Čajovna U sv. Mikuláše

Na tomto čísle spolupracovali:

texty: Lenka Zemanová, Petra Vernerová, Kateřina Zemanová, Milan Doležal, Ivana Lesná
obrázky: Šimon Pečenka, Josef Hejman, Milan Mikoláš
(www.argile.wbs.cz)

fotografie: archiv Ivany Lesné, Eva Fialková,
www.dolcevita.blog.cz,
wikipedia.cz

LIDÉ

Jsou lidé, kteří do našeho života vstoupí a odejdou.

Jsou lidé, kteří do našeho života vstoupí a zůstanou tam několik let. Ale nic pro nás neznamenají.

Jsou lidé, kteří do našeho života vstoupí a zůstanou tam na vždy.

Jsou lidé, kteří nám podrážejí nohy.

Jsou lidé, kteří nás zachraňují od těch, co nám podrážejí nohy.

Jsou lidé, na které budeme vzpomínat ještě dlouho potom, co odejdou.

Jsou lidé, na které si nikdy nevzpomeneme.

Jsou lidé, kteří nám chybí tak moc, že každý den šeptáme jejich jméno a potichu křičíme, že nám chybí.

Jsou lidé, u kterých si ani ne-

všimneme, že u nás nejsou.

Jsou lidé, které máme rádi.

Jsou lidé, které nemáme rádi.

Jsou lidé, které bychom chtěli moc poznat, ale nedají nám příležitost.

Jsou lidé, které jsme poznali.

Jsou lidé, které bychom poznat nechtěli.

Jsou lidé, kvůli kterým pláčeme.

Jsou lidé, kvůli kterým se smějeme.

Jsou lidé, kvůli kterým pláčeme a smějeme se.

Ale prakticky... jsme všichni stejní. Nebo ne? ■

Kateřina Zemanová

